

2008-05-25

U spomen poratnim žrtvama Drugog svjetskog rata održana

Molitva za žrtve grobišta Dravska šuma u Varaždinu

Grobište Dravska šuma najveće je grobište Varaždinske i Međimurske županije, a da bi se u spomen na stradala tu postavilo dostojno spomen obilježje, pred osam godina osnovano je Društvo za obilježavanje grobišta ratnih i poratnih žrtava. Iako je za podizanje spomen križa bilo potrebno više godišnje obilježavanje odgovarajućih ureda i službi spomen križa je završen u lipnju 2004. godine, a blagoslov je obavio mons. Marko Culej, varaždinski biskup. U spomen na stradale, zalaganjem članova Društva svake se godine na zadnju nedjelju mjeseca svibnja, održavaju prigodne komemoracije i polažu vijenci, a u spomen na žrtve služe se i mise zadušnice. U početku misa za žrtve služila se u crkvi Svetog Josipa koja je najbliža spomenutom grobištu, a u posljednje vrijeme misa se služi u crkvi Dobroga pastira, župe Svetog Fabijana i Sebastijana..

Tako je i ove godine u nedjelju 25. svibnja održana komemoracija, na kojoj je molitvu za sve stradale predmolio vlč Mijo Horvat, župnik župe sv. Fabijana i Sebastijana, a misa je s početkom u deset sati služena u crkvi Dobroga pastira kod groblja. U crkvenoj svečanosti sudjelovao je i zbor mladih župe, koji je uz pratnju na orguljama Mladena Lukavečkog i uz zvuke violine Anđelka Ilčića upotunio misno slavlje. Nakon mise uslijedilo je okupljanje kod spomen križa u Dravskoj šumi gdje su vijence položili članovi Društva pristigli na komemoraciju iz Virovitice, Međimurja, Ludbrega i okolnih mjesta. Iako je okupljanje kod križa bilo predviđeno u jedanaest sati isto se zbog veće udaljenosti nije moglo održati u zakazano vrijeme te se i ovim putem ispričavamo svima koji su morali čekati i zahvaljujemo im na strpljivosti. U ime rodbine stradalih polaganju vijenaca i molitvi koju je predvodio vlč Horvat prisustvovali su i potomci obitelji Prepeluh i Antekolović, koji su zajedno s članovima Društva zapalili svijeće i molili za stradale koji su na ovo grobište dovoženi drugi dan po „oslobođenju“ i ulasku partizanske vojske u grad, a likvidacije su trajale i u kasnijem razdoblju. U ime organizatora vijenac su položili Branka Šargač, Anica Vidaček, Nada Fejer i Franjo Talan, predsjednik Društva. U pozdravnom govoru je istaknuto da se obilježavanje stradanja i poslijeratnih progona i likvidacija žitelja Varaždina održava tradicionalno na zadnju nedjelju mjeseca svibnja kada su nakon povlačenja hrvatske vojske uslijedile masovne likvidacije nepoćudnih građana, a žrtve grobišta Dravska šuma dovožene su i iz logora koji su formirani u gradu i okolici. Prisutni na komemoraciji sjetili su se i žrtava koje su tih proljetnih i ljetnih mjeseci 1945. godine mrtve plutale rijekom Dravom iz smjera Slovenije tražeći svoj mir među valovima nekad moćne rijeke. U ime Hrvatskog društva političkih zatvorenika vijenac je položio predsjednik Alfred Obranić, koji je pozdravio okupljene i pozvao ih sljedeće nedjelje, 1. lipnja na komemoraciju u Macelj.

Članovi Društva postavili su nekoliko spomen križeva uz koje se održavaju i komemoracije, a da bi se spomen križevima obilježio što veći broj grobišta i potaknulo sustavnije istraživala stradanja iz ratnog i poratnog razdoblja osnovane su i podružnice u Virovitici i Čakovcu i Povjerenstvo Društva za Republiku Sloveniju, zahvaljujući tome možete sada i čitati ovaj zapis.

Nakon Macelja komemoracija će se održati, 08. lipnja 2008. godine i na grobištu Pancerica u Virje Otoku, a misu zadušnicu za žrtve križnog puta služit će vlč Ivan Košić križovljanski župnik.

Ako slučajno prolaziti kroz Varaždin navratite do grobišta Dravska šuma Varaždin, ide se Kumičićevom ulicom do kraja, oko dva kilometra od semaforu na križanju Optujske ulice. Ima i oko 300 metara makadamskog puta. Ako želite odati počast stradalim vojnicima poginulim i pokopanim u Drugom svjetskom ratu na poznatom Varaždinskom groblju nemojte tražiti grobove. Nema ih, preorani su, a na prijedlog gradu o podizanju spomenika s uklesanim imenima pokopanih vojnika još uvijek se čeka odgovor. Ako slučajno tražite groblje vojnika poginulih u prvome svjetskome ratu tu ćete biti nešto bolje sreće jer je ostalo sačuvano mjesto ukopa, gdje je danas uređen park. Do pred neku godinu još se mogla naći i koja pločica s brojem pokopanog vojnika, no danas toga više nema. Inače groblje u Varaždinu je lijepo, prelijepo. No za jedne ima mjesta, a za druge ni na groblju nema mjesta. Do pred koju godinu ni spomen na njih nije nigdje bilo. Možda se što promijeni. Samo mi to moramo htjeti. Vjerujem da žrtve to zaslužuju. Pitanje je samo koliko vremena će trebati proteći da bi se to i shvatilo.

Ukoliko znadete za koje još neobilježeno grobište nemojte očajavati, ta takovih je većina od 1300 koliko ih se u posljednje vrijeme spominje. Ne krivite zato Vladu. Ni sebe ne krivite. To je jednostavno tako, a tako će biti, dok ne shvatimo, da smo dijelu neodgovornosti društva za bolji, ljudskiji odnos za nevine žrtve i samo nešto doprinijeli. Možda ne toliko svojim djelima, svakako malo više svojim propustima. Ne očajavajte niste jedini.

Pozdrav

Franjo talan – predsjednik Društva